

[Начало](#) > ... > [Съдебни Процедури](#) > [Граждански Дела](#) > [Признаване И Принудително Изпълнение На Съдебни Решения](#) > [Процедури За Изпълнение На Съдебно Решение](#) > [Ireland](#)

Процедури за изпълнение на съдебно решение

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Ирландия

1 Какво означава принудително изпълнение в областта на гражданските и търговските дела?

В Ирландия няма точно определение на понятието принудително изпълнение. На практика то представлява акт за привеждане в действие на решение или разпореждане на съда. Обикновено преди да бъде предприето, изпълнителното действие се одобрява (допуска) от съда.

По-долу са посочени най-често срещаните методи за принудително изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела в Ирландия:

Изпълнение

Този вид действие включва принудително отнемане на вещите на длъжника, посочен в съдебното решение. Съдът издава заповед по искане на вискателя, посочен в съдебното решение, с която нарежда на окръжния секретар (или на шерифа, когато става въпрос за Дъблин или Корк) да отнеме принудително вещи до стойността на посоченото в съдебното решение задължение (като се включват и всички съдебни разноски). След това тези вещи могат да бъдат продадени, за да се погаси задължението.

Вписване

Обстоятелството, че е постановено съдебно решение може да бъде обявено в публичното пространство чрез вписването му в Регистъра на съдебните решения на Висшия съд. Регистърът съдържа всяко съдебно решение, което вискателят е поискал да бъде вписано, независимо дали е постановено от районния, окръжния или Висшия съд. Името и адресът на длъжника заедно с подробности, свързани със съдебното решение, се публикуват в някои вестници и в търговски публикации, като например *Stubbs Gazette*. Освен това кредитните институции си отбелязват тази информация и съдебно решение, по което задължението не е изпълнено, може да засегне достъпа на длъжника до финансиране.

Клетвена декларация за съдебна ипотека

Клетвената декларация може да бъде изготвена от вискателя и след като съдебното решение бъде заверено от съответния съд тя може да бъде вписана към имуществото на длъжника. Преди да бъдат изплатени на длъжника постъпленията от продажбата на имуществото трябва да се използват за погасяване на задължението, като се взема под внимание приоритета на евентуални други ипотечи. Като евентуална следваща стъпка може да се подаде молба до съда за издаване на заповед за възлагане и заповед за продажба на имуществото.

Разпореждания за плащане на вноски/Заповеди за задържане

В районния съд може да бъде подадена молба за издаване на разпореждане за плащане по съдебно решение чрез вноски съгласно [Законите за принудително изпълнение на съдебни решения от 1926 г. до 2009 г.](#) Съдията взема решение за размера на вноската, която трябва да се плати, като взема под внимание възможностите на длъжника. Заповед за задържане е възможно да се издаде само срещу физически лица, но не и срещу юридически лица, т.е. дружества. Неизпълнението на разпореждането за плащане на вноски може да доведе до подаване на молба за издаване на заповед за задържане. Това всъщност означава, че е възможно длъжникът да бъде лишен от свобода, ако е в състояние да плати, но отказва да го направи.

Заповед за запор върху доходите

В полза на вискателя по съдебното решение може да бъде издадена заповед, съгласно която приспаданията могат да бъдат направени директно от заплатата/възнаграждението на длъжника. В резултат на това работодателят на длъжника извършва плащането директно на вискателя.

Запор върху вземания на длъжника от трети лица

Когато вискателят по съдебното решение разполага със сведения за задължение на трета страна към длъжника по съдебното решение, в съда може да бъде подадена молба да се разпорежи на третата страна да плати определена сума директно на вискателя. Съдът преценява дали да издаде заповедта или не.

Назначаване на синдик с цел справедливо разпределяне на събраните средства

Тази мярка включва назначаването на синдик от съда, например във връзка с разпределянето на постъпленията от продажбата на актив на длъжника с оглед на погасяването на задължението. Решението за назначаване на синдик се взема по преценка на съда.

Важно е да се отбележи, че средствата за принудително изпълнение на съдебно решение се определят от вискателя по съдебното решение и юридическите съветници. [Съдебната служба](#) не предлага конкретен начин на действие. Представеният по-горе списък не е изчерпателен, но в общи линии посочва използваните общи процедури.

2 Кой орган или кои органи са компетентни да извършват принудително изпълнение?

Когато решението е на национален съд, за да може да бъде принудително изпълнено, е възможно да е необходимо да се получи разрешение от съда, който е постановил решението (вж. по-горе). В определени случаи, като например изпълнение и вписване на съдебно решение, не се изисква молба до съда, а молбата за принудително изпълнение може да се подаде във въпросното деловодство.

В случай на съдебни решения от други юрисдикции на ЕС, компетентен е Висшият съд. В случай обаче на периодични плащания за издръжка, които са удостоверени като европейско изпълнително основание от други юрисдикции на ЕС, е компетентен районният съд.

3 При какви условия може да се издаде подлежащ на принудително изпълнение документ или решение?

3.1 Производство

Съдебните и определени извънсъдебни решения подлежат на принудително изпълнение. Освен разпореждания на съда те включват решения по обобщени въпроси, вписани от секретаря на Висшия съд или окръжния секретар в окръжния съд.

Често е необходимо да се получи разрешение от съда, който е постановил решението, за да може то да бъде принудително изпълнено. В някои случаи обаче, като например изпълнение и вписване на съдебно решение, не се изисква подаване на молба до съда. Разрешението може да бъде получено от въпросното деловодство.

В случай на съдебни решения от други юрисдикции, които трябва да бъдат изпълнени съгласно регламентите на ЕС, е компетентен Висшият съд (или в случай на периодични плащания за издръжка, които са удостоверени като европейско изпълнително основание — районният съд). Функциите във връзка с Регламент (ЕО) 44/2001 (заменен с Регламент (ЕС) № 1215/2012, който се прилага към съдебни спогодби, одобрени или сключени на 10 януари 2015 г. или след тази дата) са делегирани на председателя на Висшия съд и молба може да бъде подадена в открито съдебно заседание, в което се обявява, че съдебното решение подлежи на принудително изпълнение в Ирландия, и последваща заповед за неговото изпълнение.

Съдебно решение, което е удостоверено като европейско изпълнително основание съгласно Регламент (ЕО) 805/2004, се признава и има същото действие като решение на Висшия съд и се изпълнява по съответния начин. Компетентен съд за принудително изпълнение на периодично плащане за издръжка, удостоверено като европейско изпълнително основание, е районният съд. Националните разпоредби, уреждащи този процес, могат да бъдат намерени в S.I. 274 от 2011 г.

В случай на съдебно решение, постановено по безспорно вземане, което трябва да се изпълни в друга юрисдикция на ЕС, съдът, постановил съдебното решение, е компетентен по отношение на молбите във връзка с неговото принудително изпълнение съгласно Регламент 805/2004 относно европейското изпълнително основание.

Молбата за принудително изпълнение на съдебно решение обикновено се подава в съда (или деловодството) от практикуващ юрист, въпреки че не е необходимо взискателят да има процесуален представител. Всички молби до съда трябва да бъдат подадени от местен практикуващ юрист и не могат да се изпращат по пощата. Определени молби до деловодството, като например молби за изпълнение, вписване и удостоверяване на съдебно решение за целите на клетвена декларация за съдебна ипотека, могат да бъдат подадени по пощата. Можете да се консултирате относно практиката и процедурата, като се свържете със Съдебния отдел във Висшия съд на адрес: HighCourtCentralOffice@Courts.ie.

Начислените от съдебната служба разноски (такси) са минимални, а актуалните такси могат да бъдат намерени в [наредбите за таксите](#) на уебсайта на [Съдебната служба](#). Разноските, които могат да възникнат в резултат на ангажирането на юристи и адвокати, се уреждат между взискателите и съответния процесуален представител. Някои или всички разноски, включени в процедурата по принудително изпълнение, могат да бъдат възложени от съда.

3.2 Основни изисквания

В член 15 от [Закона за принудително изпълнение на съдебни решения от 1926 г. \(заменен с член 1 от Закона за съдилищата \(№ 2\) от 1986 г.\)](#) се предвижда, че когато дадено задължение е дължимо въз основа на съдебно решение или постановление, взискателят може да подаде молба пред районния съд за издаване на призовки, изискващи от длъжника да присъства при разглеждане на неговите средства от съдия от районния съд. Молба за издаване на изпълнително основание трябва да бъде подадена в рамките на шест години от датата на постановяване на съдебното решение или постановлението. Взискателят трябва да представи доказателство за първоначалния дълг, а длъжникът трябва да попълни декларация за средствата. Член 16 от Закона от 1926 г., изменен с член 9 от Закона от 1986 г., позволява да бъдат представени доказателства и да се извърши кръстосан разпит на длъжника или взискателя. Изпълнителното основание може да бъде в сила за срок от дванадесет години от датата на постановяване на съответното съдебно решение или постановление.

4 Цел и естество на принудителните мерки

4.1 Кои видове активи могат да бъдат предмет на принудително изпълнение?

На принудително изпълнение могат да подлежат всички видове активи, с изключение на бързоразвалящи се стоки или стоки, държани от длъжника за продажба или връщане.

4.2 Какви са последиците от принудителните мерки?

Неспазването на съдебно решение може да доведе до налагане на санкции на неявилата се страна поради неуважение. Наказанията, които могат да бъдат наложени от съда, включват глоби или

лишаване от свобода, докато не бъде преустановено неуважението. Поради това няма ограничение относно периода на лишаване от свобода на дадено лице. Това се прилага по отношение на всяка трета страна, която нарушава условията на съдебното решение.

Важно е да се отбележи, че съгласно член 20 от [Закона за принудителното изпълнение на съдебни решения от 1926 г.](#) лишаването от свобода на длъжник за неспазване на заповед за плащане на вноски не представлява удовлетворяване или погасяване на дълга, или на която и да било част от него, както и не лишава вискателя от други средства за правна защита за събиране на вземанията.

Банките и други финансови институции са подвластни на същите задължения, както останалите страни във връзка със спазването на съдебните решения. При обстоятелства, които не са изрично обхванати от съдебно решение, следва да се обърне специално внимание на законодателството и разпоредбите, уреждащи личната информация, съхранявана от такава институция (например [Закона за защита на данните от 1988 г.](#))

4.3 Какъв е срокът на действие на тези мерки?

В някои решения винаги ще се посочва срокът, в рамките на който въпросната страна трябва да спазва условията в решението, въпреки че това невинаги е така. Съдебното решение е валидно за срок от дванадесет години, въпреки че някои от мерките за принудително изпълнение, които могат да бъдат наложени, имат срокове, определени в правилника на Съда или в законодателството. Такъв пример е заповед за изпълнение на Висшия съд, която е валидна за една година от издаването си. След този срок се изисква да бъде издадена нова заповед за изпълнение.

5 Има ли възможност за обжалване на решението, с което се постановява такава мярка?

Обикновено не се подава жалба срещу самата мярка за принудително изпълнение, която е одобрена от деловодството, а срещу решението по същество или разпореждането, на което се основава жалбата. Засегнатата страна може да подаде жалба пред апелативния съд за освобождаване от съдебното решение или разпореждането. Сроковете, в рамките на които могат да се подават жалби, са различни и са дадени по-долу.

- Районният съд пред окръжния съд: четиринадесет дни от постановяването на решението или разпореждането.
- Окръжният съд пред Висшия съд: 10 дни от датата на разпореждането.
- Съдът на магистратите пред Висшия съд: 6 дни от датата на допълване на разпореждането или ако то е издадено *ex parte* — от уведомлението за въпросното разпореждане, или ако е отказано — от датата на такъв отказ (един месец от връчване на определението в случай на принудително изпълнение на чуждестранно съдебно решение съгласно Регламент 44/2001).
- Висшият съд пред апелативния съд: или 10 дни, или 28 дни от датата на допълване на разпореждането в зависимост от естеството на делото.
- Висшият съд или апелативният съд пред Върховния съд: 28 дни от датата на допълване на разпореждането.

6 Подлежи ли принудителното изпълнение на ограничения, по-специално във връзка със защитата на длъжника или сроковете?

Съдебното решение е валидно за срок от дванадесет години и след изтичането на този срок, считано от датата, на която влиза в сила, не може да бъде предприето никакво действие по съдебен ред. Освен това някои от мерките за принудително изпълнение, които могат да бъдат постановени, имат срокове, определени в правилника на Съда или в законодателството. Такъв пример е заповедта за изпълнение, издадена от Висшия съд, която е валидна една година от издаването си. След този срок се изисква да бъде издадена нова заповед за изпълнение. Друг пример за това: за издаване на заповед за изпълнение от Висшия съд се изисква разрешение от страна на съда, когато от постановяването на подлежащото на принудително изпълнение съдебно решение са изминали повече от шест години.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

■ Последна актуализация: 29/07/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.